

minister nylig sagt, at en saadan Udviklingsperiode gjerne medfører en mere stationair Tilstand, hvilket vistnok er fuldkommen rigtigt; men hvad han ikke har kunnet sige, idetmindste efter min Overbeviisning om, hvad der er rigtigt, er, at den Udviklingsperiode, hvori vi befinde os, er tilende. Fremskridtene i denne Henseende ere gjorte saa nylig, at der vel kan være Spørgsmaal om ved en nyere Prøvelse at søge at udfinde, om det ikke maatte være rigtigt, at man ikke gjorde den hele Bevilling, der her er Tale om, paa eengang. Endelig vil jeg gjøre opmærksom paa, at der her under Finantslovens Behandling er fremkommet Noget, der staaer i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, det er Spørgsmaalet om Anvendelsen af de ældre Geværer, hvorvidt der fra Thingets Side skulde forlanges, at Værdien af dem skulde komme til Realisation samtidigt med, at man bevilgede noget heelt Nytt. Dette troer jeg saameget mere at burde fremhæve, som Artilleriet, som bekjendt, har en meget betydelig Beholdning af Gjenstande, der ere erkjendte at burde realiseres, og det altsaa synes mig at være et stort Spørgsmaal, om man ikke burde benytte denne Leilighed, hvor man giver en saa stor Bevilling som den, her er Tale om, til at træffe Forholdsregler, som ved denne Leilighed lettere kunne gøres end ellers, til at en saadan Realisation kunde finde Sted. Dette er nu en Ting, som jeg slet ikke har fundet mig foranlediget til at tage Ordet for i denne Sag, fordi det ikke staaer i nødvendig Forbindelse med den; men det forekommer mig dog, at der kunde være Udskilligt, der kunde tale for, at dette Spørgsmaal blev prøvet med det Samme. Jeg skulde derfor slutte mig til de ærede Medlemmer, der ønske Udvalg nebsat i Sagen. Derimod vilde jeg ikke finde det rigtigt at henvise Sagen til Finantsudvalget; jeg troer, at der for dette er saa mange særlige Spørgsmaal at drøfte, at der derved netop ikke blev sikret Sagen nogen hurtig Behandling. Men naar der nebsættes et særligt Udvalg — og jeg for min Part vil helst stemme for et Udvalg af 7 Medlemmer, der forekommer mig at ville være et passende Antal —, saa vil et saadant Udvalg efter de her faldne Udtalelser finde al Anledning til

hurtig at fremme en Sag, hvis hurtige Tilendebringelse ligger os Alle saameget paa Hjerte.

Scavenius: Det forekommer mig, at det Foredrag, vi nu hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Føgger), snarere taler imod end for Udvalgs Nebsættelse, thi alle de Grunde, det ærede Medlem anførte for Udvalgs Nebsættelse, gaae egentlig ud paa en Opsættelse af Sagen. For det Første var der den Grund, at Medlemmerne her i Salen ikke kunde have den tilstrækkelige tekniske Kundskab til at undersøge, om Forslaget fra Regjeringens Side var forberedt paa en forsvarlig Maade. Dette er nu, idetmindste efter min Mening, Noget, som vi i et Tilfælde som dette kunne gaae ud fra, men vi tør ikke forudsætte, at Regjeringen skulde forelægge Modeller og Prøver for et Udvalg. Dernæst meente det ærede Medlem, at der kunde være Grund til at undersøge, om den hele Bevilling burde gives paa eengang eller i Løbet af flere Aar. Men jeg troer, at det ogsaa med stor Ret maa kunne siges at ville være en Udsettelse, ialtsald af en stor Deel af Bevillingen, naar man saaledes vilde fordele den paa flere Aar. Endelig meente det ærede Medlem, at man samtidigt med denne Sag passende kunde i Udvalget indbringe Spørgsmaalet om forskjellige Realisationer under Militæretaten. Men dette Spørgsmaal forekommer mig dog at maatte kunne komme frem paa anden Maade og ikke at staae i nogen nødvendig Forbindelse med den her foreliggende Sag. Jeg skal derfor atter tilraade ikke at stemme for Udvalgs Nebsættelse i Sagen.

Winther: Jeg kan i det Væsentlige være enig i, hvad den ærede sidste Taler udtalte. Selv om man ikke vilde gaae saa vidt, ikke at lade Sagen behandle i et Udvalg, forekommer det mig dog, at de Grunde, der bleve anførte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Føgger), maatte kunne bevæge Thinget til ikke at føre Sagen andetsteds hen end i Finantsudvalget. Han gjorde nemlig opmærksom paa, at det var et Spørgsmaal, om Loven kunde vedtages i den Form, den nu